

Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

28. febrúar 2007
07020051

**Varðar bréf Alþingis, dagsett 19. febrúar 2007.
Umferðarstofu sent til umsagnar frumvarp til
breytinga á umferðarlögum nr. 50/1987, 178 mál,
bifreiðastæði fatlaðra.**

Fyrir Alþingi liggur frumvarp, 178 mál, til breytingar á umferðarlögum nr. 50/1987, breytingu á 28., 100. og 108. gr. laganna.

Um 1. og 3. gr. frumvarpsins.

Engar athugasemdir.

Um 2. gr. frumvarpsins.

Aðstæður eru oftast þannig varðandi þau ákvæði um brot, sem í 1. mgr. 108. gr. er heimilað að ljúka máli með því að leggja á gjald, að hinn brotlegi er víðs fjarri þegar brot er framið þannig að ökutæki hefur stöðvað eða því lagt ólöglega. (sjá tilvísun í umferðarlög hér að neðan). Mætti ekki leggja á gjald í slíkum tilvikum yrði refsivarslan erfið og tímafrek þar sem oft þyrfti að hafa uppi á ökumanninum og yfirheyra hann um brotið til þess að ljúka meðferð máls. Þegar lagt er á gjald verður meðferðin einfaldari þar sem í 109. gr. umferðarlaganna er kveðið á um að ábyrgð greiðslu gjaldsins hvílir á eiganda eða umráðamanni viðkomandi ökutækis auk þess sem ábyrgð greiðslu hvílir á þeim sem ber ábyrgð á því að ökutæki var stöðvað eða því lagt.

Með ákvæði 2. mgr. 100 gr. og 1. mgr. 108. gr. umferðarlaga er rýmt fyrir úrræðum einkaréttarins, breytt er hinu hefðbundna viðurlagakerfi, refsíákvæði er þrengt. Í stað refsíábyrgðar og refsivörslu kemuri einkaréttarúrræði. Þessi breyting á rót sína að rekja til þess að refsivörslukerfið hefur reynst vanmáttugt, meðferð mála tímafrek og torsótt.

Það yrði veigamikil breyting að fella brott úr 2. mgr. 100 gr tilvísun í aðra liði 1. mgr. 108. gr. en a-lið. Spurningin vaknar, í hvaða málum eigi þá að kæra til refsingar, í hvaða málum leggja á gjald. Líklega liggur svarið við spurningunni í orðum í 2. mgr. 100. gr.: „... nema stöðvun eða lagning ökutækis hafi haft í för með sér hættu fyrir aðra eða að óþörfu valdið óþægindum fyrir umferðina.” ●

Um greinargerð með frumvarpinu.

Í greinargerð með frumvarpinu kemur m. a. eftirfarandi fram:

1. *Bifreiðastæði merkt fötluðum eru þeim einstaklingum afar mikilvæg til að geta verið virkir þátttakendur í samfélaginu og verið sjálfbjarga í daglegu lífi.*

Hér á landi er verulega ábótavant að reglur um nefnd stæði fatlaðra séu virtar af öikumönnum og oft lagt í þessi stæði þó P-stæðiskort hreyfihamlaðra sé ekki til staðar í bifreið.

2. *í 2. mgr. 100. gr. laganna kemur fram að ekki skuli refsað fyrir þau brot sem greint er frá í 108. gr. nema stöðvun og lagning ökutækis hafi haft í för með sér hættu fyrir aðra eða að óþörfu valdið óþægindum í umferðinni.*

Úr umferðarlögum:

1. mgr. 108. gr. umferðarlaga hljóðar svo:

„Leggja má gjald á vegna brota á:

- a. ákvæðum 4. mgr. 7. gr. og 3. mgr. 27. gr.,
- b. ákvæðum a-, b-, h- og i-liða 1. mgr. 28. gr.]
- c. banni við stöðvun eða lagningu ökutækja, sem gefið er til kynna með umferðarmerki,
- d. banni við stöðvun eða lagningu ökutækja, sem sett er skv. 81. gr., enda þótt bannið sé ekki gefið til kynna með umferðarmerki,
- e. öðrum ákvæðum um stöðvun eða lagningu, sem sett eru skv. 81. gr. eða 1. mgr. 83. gr., og
- f. reglum um notkun stöðureita skv. 2. mgr. 83. gr.
- g. ákvæðum um að færa ökutæki til skoðunar og á þeim reglum um skoðun ökutækja sem ráðherra setur með stoð í 67. gr.”

Eftirfarandi ákvæði hljóða svo:

4. mgr. 7. gr.: „Eigi má leggja ökutækjum nema á sérstaklega merktum stæðum. Ákvæði þetta gildir eigi um reiðhjól.”

3. mgr. 27. gr.: „Eigi má stöðva ökutæki eða leggja því á gangstétt eða gangstíg, nema annað sé ákveðið, sbr. 2. mgr. 81. gr. Sama á við um umferðareyjar og svipaða staði.”

a-, b-, h- og i-liða 1. mgr. 28. gr.:

- a. á gangbraut eða í minna en 5 metra fjarlægð áður en að henni er komið,
- b. á vegamótum eða í minna en 5 metra fjarlægð frá næstu brún akbrautar á þvervegi,
- c. á merktu stæði fyrir leigubifreiðir til mannflutninga eða bifreiðir fatlaðra, og
- d. í minna en 15 metra fjarlægð frá merki fyrir biðstöð hópibifreiða.”

Virðingarfyllst,

William Thomas Möller